

La Stichoavnă, Stihira zilei, glas 1 Πα Paisian, p.137

Mi nu na at e e es te o bi ce iul cel mi los ti iv
 al Mîn tu i to ru lu ui no o os tru u că a vînd cunoș
 tin ța ce lor ce a au u să ă fi i e ca și a ce lor ce
 sînt de fa a ă ță a vă dit vi a a ța lui La a zăr și a a a
 bo ga a a a tu u u u lui deci pri vind noi la sfîr și
 tul a ce lo ra+ a mîn du ro o o ra să fu gim de cum pli rea și
 de u rî rea de oa meni a + a ce e e lu u ia și să rîv
 nim răb dă ă rii și aș tep tă rii ce lei în de lun ga te a a
 a ce e e e es tu u u u u ui lalt ca în căl zin
 du u ne îm pre u ună ă ă ă cu u u u u el în sî
 nu ri le e e lui A a vra a am să stri i i i găm Dre
 ep te Ju de e e că to ru u le e e Doa am ne sla a a vă
 ă ă Ți i i i e

Sîmbăta lui Lazăr

Tropar în Sîmbăta lui Lazăr și la Florii, glas 1 Πα

(π)
În vi e rea de ob ște mai na în te de Pă ti mi rea Ta
în cre din țân du o pe La zăr din morți l-ai scu lat Hris toa se
Dum ne ze u le pen tru a ceas ta și noi ca pru u un cii sem
ne le bi ru i in ței pur tând Ți i e bi ru i to ru lui
mor ții stri găm O sa na Ce lui din tru î năl ți me bi ne ești
cu vân ta at Cel ce vii în tru nu me le Do om nu u lui

Condac în Sîmbăta lui Lazăr, glas 2 Δι.

Paisian

Bu cu ri i a tu tu ror Hris tos A de vă rul Lu mi
na Vi a a ța În vi e e rea lu mii ce lor de pe pă mînt
S-a a ră tat cu a Sa bu nă ta a te și S-a fă cut
chip În vi e rii dînd tu tu ror dum ne ze ias că ier ta a a re
e

Sîmbăta lui Lazăr

Tropar în Sîmbăta lui Lazăr și la Florii, glas 1 Πα

Suceveanu

În vi e rea cea de obș te mai na in te de Pă ti mi
rea Ta în cre din țin du o pe La zăr din morți l-ai scu lat Hris toa
se Dum ne ze u le pen tru a ceas ta și noi ca a pru u un cii
sem ne le bi ru i i in ței pur tînd Ți i e Bi ru i to ru lui
mor ții strigăm O sa na Ce lui din tru î năl ți me Bi ne ești
cu vîn ta at Cel ce vii în tru nu me le Do om nu u lui

Condac în Sîmbăta lui Lazăr, glas 2 Δι.

Paisian

Bu cu ri i a tu tu ror Hris tos A de vă rul Lu mi
na Vi a a ța În vi e e rea lu mii ce lor de pe pă mînt
S-a a ră tat cu a Sa bu nă ta a te și S-a fă cut
chip În vi e rii dînd tu tu ror dum ne ze ias că ier ta a a re

e

Sedealna 1, g1, Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Făcîndu-Ți-se milă de lacrimile Martei și ale Mariei, ai poruncit, Hristoase Dumnezeule, să răstoarne piatra de pe mormînt. Și, strigînd, pe cel mort l-ai înviat, încredințînd printr-însul învierea lumii, Dătătorule de viață. Slavă puterii Tale, Mîntuitorule; slavă stăpînirii Tale; slavă Ție, Celui ce toate le-ai făcut cu cuvîntul.

Binecuvîntările Învierii.

Sedealna 2, g5, Podobie: Pe Cuvîntul cel împreună...

Izvorule al înțelepciunii și al cunoștinței dinainte, venind în Betania, ai întrebat pe cei ce erau cu Marta: Unde ați pus pe prietenul Lazăr? Pentru care lăcrimînd cu milostivire, cu glasul Tău l-ai înviat, fiind mort de patru zile, Iubitorule de oameni și îndurate, ca un dătător de viață și Domn.

Învierea lui Hristos văzînd...

Psalmul 50.

Catavasia 1 Ṫ ḗ

Canonul Îngerului

A pa tre cîn d-o ca pe us cat Ṫ ḗ și din ră u ta a tea e
 gip te ni lor iz bă vit ḗ ḗ is ra e li tea nul stri ga λ̣ λ̣ Iz
 bă vi to ru lui și Dum ne ze u lui nos tru să-I cîn tăm ḗ ḗ

Catavasia 3 Ṫ ḗ

Paraclis

D oam ne (Γ) Ce la ce ai fă cut ce (Π) le de dea su pra cru gu (Γ)
 lui ce resc ḗ ḗ și ai zi dit Bi se ri ca Tu în tă reș
 te mă ḗ ḗ în tru iu bi rea Ta λ̣ λ̣ mar gi nea do ri ri
 lor (N) Δ̣ ḗ și cre din cio și lor în tă ri i re ḗ ḗ U nu le (Γ)
 de oa meni Iu bi to o ru le ḗ ḗ

Catavasia 4

Paracelis

(Γ)
Tu ești vîr tu tea mea Doam ne Tu și pu te rea mea
Tu Dum ne ze ul meu Tu bu cu ri a mea Ce la ce e de
pă rin teș ti le sî nuri nu Te-ai des păr țit și a
noa as tră să ră ci e ai cer ce ta a t-o pen tru
a ceas ta cu pro o ro cul A va cum Îți strig Ți e Sla
vă pu te rii Ta le de oa meni lu bi to ru le

Catavasia 5

Paracelis

(Γ)
Pen tru ce m-ai le pă dat de la fa ța Ta Lu mi nă
ne a pu să și m-a a co pe rit pe mi ne ti că
lo o sul în tu ne ri cul cel stră in ci mă-n toar ce
Doam ne și la lu mi na po ru u un ci lor Ta le că
i le me le în drep tea ză le ro gu mă

Cîntarea 6

Irmoase

Cu ră țeș te mă Mîn tu i to ru le că mul te
sunt fă ră de le e gi le me e le și mă ri di că din tru
a dîn cul ră u tă ți lor ro gu mă căci că tre Ti ne am strigat și
mă a u uzi Dum ne ze ul mîn tu i i rii me le e e e

Catavasia 7

5

Canonul
Îngerului

T i ne rii cei ce-au mers din Iu de ea în Ba bi lo on oa re
cînd cu cre din ța Tre i i mii vă pa ia cup to ru lui ei au
căl ca t-o strigînd a șa Dum ne ze ul pă ri in ți lor
no oș tri bi ne e ești cu vîn tat

Catavasia 8

Paracelis

P e Îm pă ra a a tul ce resc pe Ca re Îl la u dă
în ge reș ti le ce e te cîn ta ți- și prea î năl ța ți- no
roa de tot dea u na

Catavasia 9

Buchet

F e cioa ră prea cu ra tă cei mîn tu iți prin ti i ne
 de Dum ne zeu Năs că toa re te măr tu ri sim cu ne tru
peș ti le ce e te pe ti ne mă rin du te

Sfînt este Domnul Dumnezeuul nostru... (de 3 ori), g2.

Luminîndele, g3.

Sîmbăta lui Lazăr, în loc de Ceea ce ești mai cinstită, Cîntarea 9

Irmos, glas 8

Cu mare laudă să cinstim, popoare, pe Curata Născătoarea de Dumnezeu, pe ceea ce a zămislit în pîntece focul Dumnezeirii fără ardere, și cu cîntări fără tăcere să o mărim.

Stih: Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Văzînd popoarele pe mortul cel de patru zile umblînd, spăimîntîndu-se de minune, au grăit Izbăvitorului: pe Tine Dumnezeule cu cîntări Te slăvim.

Stih: Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Adeverind mai înainte strălucită Învierea Ta, o, Mîntuitorul meu, ai slobozit din iad pe Lazăr cel mort de patru zile; pentru aceasta pe Tine cu cîntări Te slăvim.

Altă Tricîntare, glas 8

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Stih: Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Cinstind pe Tatăl Tău, și arătînd că nu ești potrivnic lui Dumnezeu, Hristoase, Te-ai rugat, înviind cu puterea Ța, pe cel mort de patru zile.

Stih: Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Sculat-ai din mormînt pe Lazăr a patra zi, arătîndu-l tuturor ca mărturie preadevărată a Învierii Tale celei de a treia zi, Hristoase.

Stih: Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Umblat-ai și ai lăcrimat și ai vorbit, Mîntuitorul meu, arătînd lucrarea Ta cea omească; iar cea dumnezeiască ai dovedit-o, înviind pe Lazăr.

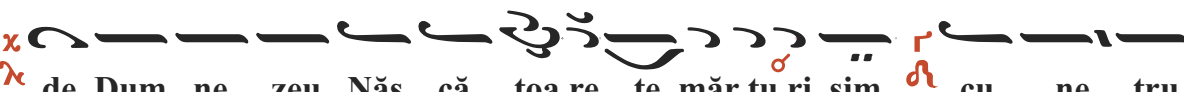

Stih: Slavă Ție Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Lucrat-ai negrăit, Stăpîne, Mîntuitorul meu, a mea mîntuire, după amîndouă fiirile Tale, cu voia Ta cea singură prin sine puternică.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu mîntuiește-ne pe noi.

Catavasia 9

Buchet

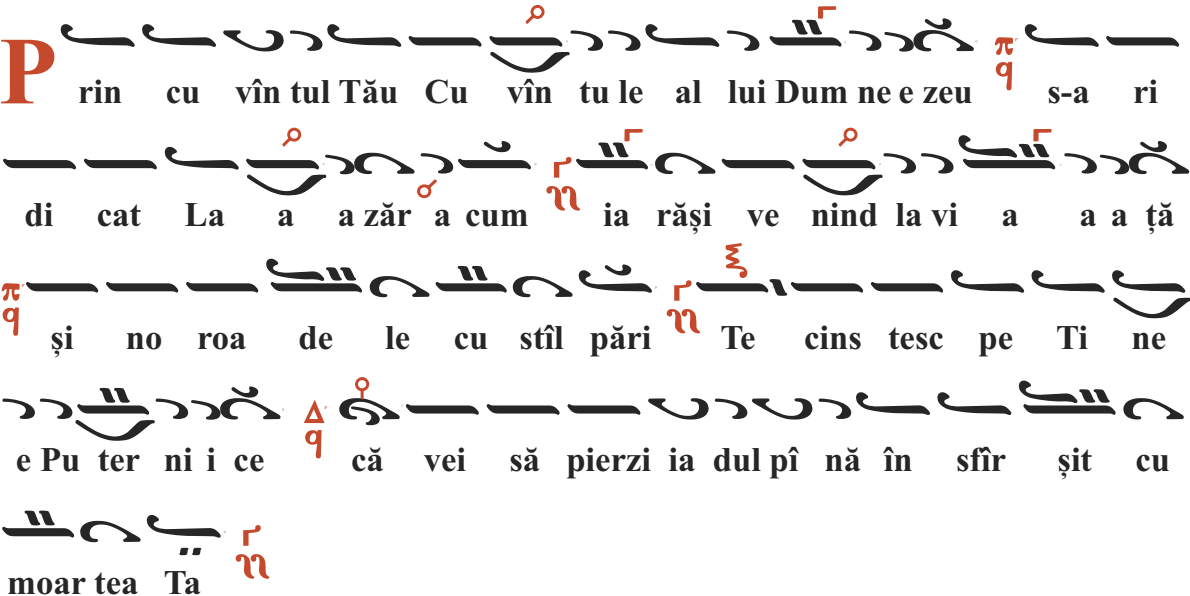
Fe cioa ră prea cu ra tă cei mîn tu iți prin ti i ne
 de Dum ne zeu Năs că toa re te măr tu ri sim cu ne tru
 peș ti le ce e te pe ti ne mă rin du te

Sfînt este Domnul Dumnezeu nostru... (de 3 ori), g2.

Luminîndele, g3.

Luminîndele din Sîmbăta lui Lazăr, glas 3 ṽ Γα

după Paisian, p.143, Podobie: Cel ce ai împodobit...

Prin cu vîn tul Tău Cu vîn tu le al lui Dum ne e zeu s-a ri
 di cat La a a zăr a cum ia răși ve nind la vi a a a ță
 și no roa de le cu stîl pări Te cins tesc pe Ti ne
 e Pu ter ni i ce că vei să pierzi ia dul pî nă în sfîr șit cu
 moar tea Ta

Slavă... Și acum...

Prin La zăr te pra a a dă Hris tos pe ti ne moar te
 da ră unde-ți es te bi ru in ța ia du u le plîn ge rea a
 Be ta a a ni i ei s-a mu tat a cu um a su pra a ta
 pen tru ca re toți a du cem Lui stîl pări de bi ru in ță ă ă
 ă

1. **Înviearea și viața oamenilor fiind Tu, Hristoase, ai venit la mormîntul lui Lazăr, adevărindu-ne cele două firi ale Tale, îndelung-Răbdătorule, că din Fecioară curată ai venit, Dumnezeu și om; căci ca un om ai întrebat: Unde s-a îngropat? Iar ca un Dumnezeu ai înviat, cu voia Ta cea de viață aducătoare, pe cel mort de patru zile.**
2. **Pe Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad, mai înainte de moartea Ta, sfărîmînd puterea morții, și printr-unul iubit mai înainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta, închinîndu-ne Stăpînirii Tale celei atotputernice, grăim: Bine ești cuvîntat, Mîntuitorule, miluiește-ne pe noi.**
3. **Marta și Maria au zis Mîntuitorului: De ai fi fost aici, Doamne, n-ar fi murit Lazăr. Iar Hristos, Înviearea celor adormiți, a înviat din morți pe cel mort de patru zile. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Acestuia, Care vine cu slavă să mîntuiască sufletele noastre.**
4. **Dînd ucenicilor Tăi, Hristoase, semnele Dumnezeirii Tale, în fața mulțimilor Te-ai smerit, vrînd să-Ți tănuiești Dumnezeirea. Pentru aceasta, ca un mai înainte cunoscător și Dumnezeu, ai spus dinainte Apostolilor moartea Lui Lazăr; iar în Betania venind în fața poporului, ai întrebat ca un om, să afli mormîntul prietenului Tău, ca și cum n-ai fi știind; cel ce a înviat însă a patra zi prin Tine a arătat puterea Ta cea dumnezeiască, Atotputernice Doamne, slavă Ție.**

Glasul 4

5. **Înviat-ai, Hristoase, pe prietenul Tău cel mort de patru zile și ai potolit plîngerea Martei și a Mariei, arătînd tuturor, că Tu ești Cel ce plinești toate cu dumnezeiască putere, din voia Ta cea singură de la sine puternică; Căruia heruvimii cîntă neîncetat: Osana, Celui dintru înălțime! Bine ești cuvîntat Cel ce ești Dumnezeu peste toate, slavă Ție.**
6. **Marta a zis Mariei: Învățătorul a venit și te cheamă, mergi! Iar ea degrab venind și văzînd unde era stînd Domnul, căzînd s-a închinat Lui, și sărutîndu-I preacuratele picioare, a zis: Doamne, de ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele nostru.**

Glasul 8

7. **Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mîna Ta, nu uita pe săracii Tăi pînă în sfîrșit.**
Pe Lazăr cel mort de patru zile, l-ai sculat în Betania; că îndată ce ai venit la mormînt, glasul Tău s-a făcut viață celui mort; și suspinînd, iadul l-a slobozit de frică. Mare este minunea aceasta, mult-Milostive Doamne, slavă Ție.
8. **Stih: Lăuda-Te-voi pe Tine, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.**
Precum ai zis, Doamne, Martei: Eu sînt Înviearea!, cu lucrul ai plinit cuvîntul, chemînd pe Lazăr din iad; și pe mine cel omorit de patimi, Te rog, înviază-mă, Iubitorule de oameni, rogu-mă, ca un Îndurat.

Ma re și prea slă vi i tă ă ă mi nu u ne s-a a a
 a să vîr și i it a a a as tă zi că stri gî î înd Hri i
 i is tos pe mor tul cel de e e pa a a tru zi i le
 din mor mî î î înt l-a scu u lat și i i pri i e ten
 l-a a a nu u u u mit Deci să-L slă vi i im pe Do om nul
 ca pe Ce e el prea slă ă ă vi i i i i i i i i
 i it ca pen tru ru gă ciu u ni i i le drep tu u
 u lui La a zăr să mîn tu ias că su u fle e te e le
 e noa a a as tre

F e ri ciți veți fi cînd vă vor o că rî și vă
 vor pri go ni și vor zi ce tot cu vîn tul rău în
 po tri va voas tră min ț i ind pen tru Mi ne

Dragostea Te-a adus pe Tine, Doamne, în Betania către Lazăr, și ca un Dumnezeu l-ai sculat pe el, care mirosea greu, și din legăturile iadului l-ai mîntuit.

B u cu ra ț i v ă și v ă ve se li ț i că pla
 ta voas tră mu ul tă es te în ce ruri

Marta deznădăjduise de Lazăr, că-l știa mort de patru zile; iar Hristos a ridicat, ca un Dumnezeu, pe cel stricat și l-a mutat în viață cu cuvîntul.

S la v ă Ta tă lui și Fi u lui și Sfi în tu lui Duh

Dumnezeu adevărat fiind, ai cunoscut adormirea lui Lazăr, și ai spus-o mai înainte ucenicilor Tăi, adevărind, Stăpîne, lucrarea cea nemărginită a Dumnezerii Tale.

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A
 min

Cel ce ești necuprins, făcîndu-Te cuprins după trup, venind în Betania ca un om, Stăpîne, ai lăcrimat pentru Lazăr; iar ca un Dumnezeu voind, ai înviat pe cel mort de patru zile.

